612/01

Den 5. februar 2001 blev i sag nr. 50.136:

xxxxx xxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxx xx xxxxxxx
xxxx xxxxxxxxx

mod

Alm. Brand af 1792
Lyngby Hovedgade 4
Postboks 1792
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har invaliderenteforsikring i Alm. Brand af 1792, tidligere Zurich Forsikring, påstår ved sin advokat selskabet tilpligtet at udbetale invalideydelse fra den 14/9 1995.

Klageren har som følge af en ryglidelse fået udbetalt forsikringsydelse indtil den 14/9 1995. Selskabet finder ikke, at klagerens erhvervsevne efter denne dato har været nedsat til $^{1}/_{3}$ eller derunder, hvilket er kriteriet for udbetaling af invalideydelse.

Klageren har fra den 1/12 1994 forpagtet en kro, men har efter det oplyste ikke været i stand til at deltage i arbejdet.

I en speciallægeerklæring fra 1/4 1996 hedder det: "Generne har karakter af en konstant smerte i lænderyggen med periodisk forværring i form af stikkende smerter ned i venstre underekstremitet, når han ændrer stilling eller ved belastning af ryggen. Generne har betydet, at han d. 01.10.94 blev afskediget fra sit job som værkfører på en maskinfabrik. Han har siden forpagtet en kro, men har måttet opgive at passe denne, hvorfor han siden d. 01.10.95 har været sygemeldt. Ved dagens undersøgelse fremtræder skadelidte meget forpint ved tvangsoverføring af kroppen mod venstre. Det er ikke mu-

ligt at udføre en regelret undersøgelse for bevægelighed i ryggen, idet han værger p.gr.a. kraftige smerter. Ved undersøgelsen finder man ikke neurologiske udfaldssymptomer på underekstremiteterne. Røntgenundersøgelse har vist dels medfødte forandringer nederst i lænderygsøjlen og dels tendens til glidning mellem 4. og 5. lændehvirvel. Der er således et reelt grundlag for patientens voldsomme gener, omend han synes sig sine symptomer meget bevidst. De nuværende gener kan meget vel være udløst af de ved røntgenpåviste forandringer, og der kan meget vel være sket en forværring i forbindelse med en manipulation af rygsøjlen. Som generne er aktuelt, er der tale om erhvervsevnetab, hvor han ikke vil kunne påtage sig rygbelastende funktioner."

Det fremgår endvidere af sagen, at klageren i januar 1996 har fået afslag på førtidspension, idet hans erhvervsevne ikke blev anset for nedsat med mere end 50 %. Der har været foretaget arbejdsprøvning, hvor erhvervsevnen blev vurderet til mellem 25 % og 50 %.

I forsikringsbetingelserne hedder det: "Ret til udbetaling af invaliderente og præmiefritagelse har den forsikrede, der på grund af sygdom eller ulykkestilfælde mister sin arbejdsevne uden at det skyldes forsæt, således at arbejdsevnen er nedsat til 1/3 eller derunder af den fulde arbejdsevne ... Nedsættelse af arbejdsevne (jvf. pkt. a.), der berettiger til udbetaling af invaliderenter og præmiefritagelse, foreligger, når den forsikrede ikke længere skønnes at være i stand til – bedømt under hensyn til hans nuværende tilstand, hans uddannelse og tidligere virksomhed – at tjene mere end 1/3 af, hvad der i samme egn er sædvanligt for fuldt arbejdsdygtige personer med lignende uddannelse og alder"

Nævnet udtaler:

På det foreliggende grundlag, herunder navnlig afgørelsen af den offentlige pensionssag, finder nævnet ikke grundlag for at kritisere, at selskabet ikke har anset klagerens generelle erhvervsevne for nedsat med $^2/_3$ eller mere. Da betingelserne for opnåelse af

invalideydelse og præmiefritagelse dermed ikke på det foreliggende grundlag kan anses for opfyldt, kan nævnet ikke kritisere selskabets afgørelse.

Som følge af det anførte

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard